

2015
DE MILLENNIUMDOELSTELLINGEN
DE TIJD LOOPT

11.11.11

VECHT MEE TEGEN ONRECHT

11.11.11 voert campagne tegen ongebreidelde vrijhandel

Europa eist ongebreidelde vrijhandel en dat is een drama voor de boeren uit Afrika, de Caraïben en de Pacific. Die zullen volledig van de markt vegen. Maar overal in het Zuiden verzetten boeren zich tegen de Economische Partnerschapsakkoorden (EPA's). Zij eisen het recht om hun landbouwmarkten te beschermen en 11.11.11 steunt hen daarbij.

11.11.11, Vredeseilanden en Oxfam-Wereldwinkels voeren een gezamenlijke campagne die start in 2007 en doorloopt in 2008. De gezamenlijke noemer is het verzet tegen de vrijhandel. 11.11.11 legt dit najaar de nadruk op de nadelige gevolgen van de Economische Partnerschapsakkoorden (EPA's) die vanaf 1 januari 2008 van toepassing

zijn. Die EPA's kwamen er in navolging van het partnerschapsakkoord dat de Europese Unie in 2000 afslot met 79 zuidelijke partnerlanden in Cotonou (Bénin). Net zoals in vorige akkoorden stonden de uitroeiing van armoede en meer duurzame ontwikkeling centraal. Maar nieuw – en omstrede – is de economische dimensie in het Akkoord van Cotonou: de integratie van de 79 ACP-landen in de wereldeconomie. Zeg maar, de geleidelijke afbouw van de preferentiële tarieven. De EU zegt dat de afspraken over die preferentiële tarieven niet in overeenstemming zijn met de regels van de Wereldhandelsorganisatie. Als de EU voor producten en diensten uit bepaalde landen – bijvoorbeeld de ACP-landen – preferentiële tarieven toestaat, dan moeten die voordelen ook aan de andere lan-

den van de Wereldhandelsorganisatie worden toegekend en dat wil de EU niet. Bovendien hebben de preferentiële tarieven niet geleid tot een groter marktaandeel van producten en diensten uit ACP-landen, zegt de EU.

Tomaten in de puree

De EU heeft als uitgangspunt dat meer (vrij)handel – een grotere liberalisering – automatisch leidt tot economische groei en dus tot armoedebestrijding. Maar... de vrijhandel die de Europese Unie voorstelt, zal ongetwijfeld problemen scheppen.

De honderden miljoenen boeren in het Zuiden vertrekken in de concurrentierace met een handicap. De agrarische revolutie met zijn snel evoluerende motorisering en mechanisering, verbetering van zaaigoed, meststoffen en pesticiden is aan hen immers grotendeels voorbij gegaan. Bovendien kunnen boeren in het Zuiden die voor de lokale markt produceren, niet opboksen tegen de goedkoop ingevoerde producten die hun markten overspoelen. Daar wringt het schoentje.

Neem bijvoorbeeld de kippensector in Senegal. Eind jaren negentig kende dit land een florerende pluimveehouderij en zelfs een middenklasse van boeren. Onder druk van de Wereldbank verlaagde Senegal de tarieven voor ingevoerd kippenvlees van 55 procent naar 20 procent. Het gevolg was een

Vakbonden pleiten voor andere en betere EPA's

Ngo's in België en Europa hebben zich resoluut in beweging gezet tegen de Economische Partnerschapsakkoorden. Het uitgangspunt van de derde wereld-ngo's is dat het sluiten van de EPA's geen enkel voordeel zal opbrengen aan de landen in het Zuiden. Beter geen akkoord dan een slecht akkoord, vinden ze.

De internationale en Europese vakbeweging stellen zich genuanceerder op. Ze kiezen voor een constructieve maar kritische dialoog met de EU en ijveren voor het sluiten van andere en betere EPA's. Akkoorden waarin meer dan voorzien rekening wordt gehouden met de sociale dimensie – bijvoorbeeld respect voor de fundamentele arbeidsnormen – en met inspraak van de werknemers van de ACP-landen.